

Universitätsbibliothek Paderborn

Conferentiæ Theologico Morales

Compendiosè propositæ ac breviter resolutæ Ad Usum Directorum
Conferentiarum Hebdomadalium ... DD. Parochorum, Curatorum,
Confessariorūmque omnium

Ex Materia De Actibus Humanis Excerptarum

Sargar, Elisaeus

Augustæ Vindelicorum, 1720

Conferentia LVI. An metus saltem infirmet promissiones, vota, &
contractus ?

urn:nbn:de:hbz:466:1-41214

man. & comm. Cæterum si talis gravi metu contrahat, etiamque consummet matrimonium cum consanguinea, non tamen incurrit excommunicationem in jure latam Clem. un. de Consanguinitate & Affinit. quia ad censuram incurriendam requiriatur contumacia: qui autem ex gravi metu peccat, alioquin non peccaturus, non potest censeri contumax: igitur, &c. ita ex communiori Sanc. I. de leg. c. 30. Laym. l. i. tract. 5. part. 1. c. 5. n. 9, quos refert & sequitur noster Patrit. cit. n. 52.

CONFERTIA LVI.

An metus saltem infirmet promissiones, vota, & contractus?

RESOLUTIO: Metus quicunque non perturbans rationem, non infirmat promissiones, vota, nec contractus, nisi sit gravis, & injuste incussum ad extorquendum. Ita Paul. d. 54. &c.

Probatur: quia voluntarium sufficiens ad actum humanum perfectum, & ad peccatum mortale, per se loquendo est etiam sufficiens ad contrahendum obligationem promissionis, voti & contractus, nisi specialis lex vel ratio obstat: sed id quod sit ex metu quocunque, non perturbante rationem, adhuc est simpliciter voluntarium, ac sufficiens ad actum humanum ac peccatum mortale, ut probatum est Confer. præced. Ergo per se loquendo, etiam est sufficiens ad contrahendum obligationem promissionis, voti, &c. consequenter non invalidabit hujusmodi promissiones, vota, contractus, &c.

84. Dixa

84. Dixi I. *nisi sit metus incussus* : scilicet ab extrinseco. Quia certum est, nullum metum ab intrinseco profectum (quantumvis gravem) invalidare vota vel contractus ; ut potè si metu mortis in naufragio, tempore pestis, vel periculosi morbi, aut à iudice justè inferendæ, voveas peregrinationem, Religionem, vel aliud quidpiam promittas, vel jure puellam pauperem ducere, aut dotare, &c. Votum vel promissio omni jure valebunt & obligabunt : Ratio est, quia sufficienter voluntaria ab intrinseco, & nihil eis obstat ab extrinseco.

58. Dixi II. *Metus incussus ad extorquendum accutum*. Quod si enim metus quantumvis gravis, & injustè incuteretur, non tamen ad extorquendum accutum talem, sed ad alium finem ; ut si v. g. ad evadendum manus tyranni, latronis, inimicive mortem minitantis, sponte aliquid Deo voveas vel promittas : item si ad evadendam mortem (seu justè seu injustè inferendam) sponte eligas judicis filiam ducere vel dotare, pecuniam dare, &c. Votum, contractus, vel promissio omnino valida erunt, obligabuntque, ob eandem rationem : & insuper quia licet metus injustè incussus fuerit occasio non tamen fuit causa vera ita vovendi vel promittendi ; sed sola libera voluntas, quæ tale medium ad evadendum malum iminens eligit præter intentionem metum incutientis. Ita Sanch. l. 4. moral. c. 3. n. 3. Marchant, tribun. p. 2. tract. 3. tit. 4. dub. 2. & comm.

86. Dixi III. *Metus gravis*, seu cadens in constanter virum, consideratis prudentis judicio circumstantiis

stantiis sup. relatis ex Marchant. Confer. 55. Refol.
 I. Qua propter metus verè levis nullo jure irritat
 aëtus, vota, contractus, &c. juxta communem
 & veram DD. sententiam: Ratio est; quia metus
 verè levis (et si injustè incussus) est in potestate
 operantis ex metu, ut cum facile repellere, illique
 non acquiescere possit: in hoc enim à gravi dif-
 fert: ergo qui talem non repellit, præsumitur
 etiam in foro conscientiae omnino liberè con-
 sentire, promittere, contrahere, &c. Secùs et
 de *dolo etiam levi*, quem homo ex se non potest re-
 pellere, ideoque aëtum ex eo profectum saltem
 in parte rescindere potest. Itaque non solum vo-
 tum solemnè Religionis, Matrimonium, Sponsalia;
 verum etiam quævis alia vota, contractus, pro-
 missiones, donationes, &c. facta ex metu levi
 (et si injustè contra libertatem admoto) quo v.g.
 filius vel filia familias, uxor, subditus, &c. ex meo
 metu reverentiali erga parentes, Maritum, Pra-
 tum, præcisè verentur eis contradicere, absque a-
 lio timore gravis offendit, vel gravis mali, in
 utroque jure valida sunt.

87. Dixi IV. *Metus gravis injustè incussus.* Quia
 metus quantumvis gravis, justè incussus non irri-
 tat aëtum extortum. Ut si v. g. Magistratus Eccle-
 siasticus sub poena excommunicationis: aut civilis
 sub poena mortis vel carceris compellat stupratoë
 ad ducendam vel dotandam virginem deforamat:
 aut si debitori tuo minoris justam accusationem de
 crimine patrato nisi debitum tandem solvat: item
 quando metus justus incutitur (intra vel extra ju-
 dicium)

dicium) ad præstandum quidpiam alias indebitum; ut si Judex justè damnatus sit ad mortem, nisi velis vovere Religionem, aut pauperem pueram dotare, &c. si minoris homicidam vel furem justè accusare, nisi aliquid Deo voveat, filiam tuam ducat, pecuniam promittat, &c. Ratio est: quia tota ratio irritandi tales actus esset injuria illata ad extorquendum: sed hic nulla sit injuria alteri, sed potius favor & beneficium: non enim sub coactione, sed solum sub conditione proponit tibi, ut si evitare velis malum, cui tu liberè causam dedisti tanquam minus malum eligendo, ut voveas, das, des, promittas, &c. sed

Dices: Matrimonium & vota maximè libera esse: ergo talis ad ea non obligabitur. R. neg. consequens, quia talis & liber est libertate sufficiente ex optione sibi oblata, ut dictum est; & libertatem omnimodam ipsem libere læsit: itaque sibi adscribere debet, quod cum lata libertate contrahere debat matrimonium, vel vovere Religionem. Quod si tamen omnino contendas hujusmodi votum vel matrimonium invalidum esse ob apparentem injuriam libertatis, fatetur Patrit. noster non improbabilem esse sententiam; contrariam Bonnacinnam, Coninck & alii apud Tambur, n. 55.

CONFERENTIA LVII.

An vota & contractus metu gravi & injusto extorti sint jure naturæ invalidi?

88. Validos esse jure naturæ docent Sanchez, Navar. & alii cum Laym. hic c. 6. n. 8 quia, inquiunt, sunt simpliciter voluntarii, tamen à Judice facile